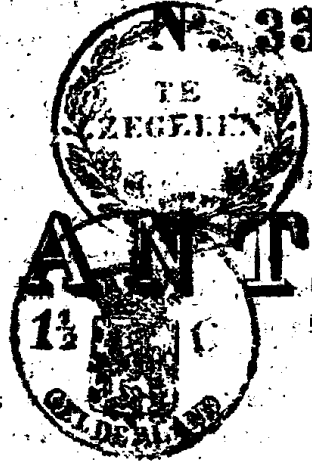
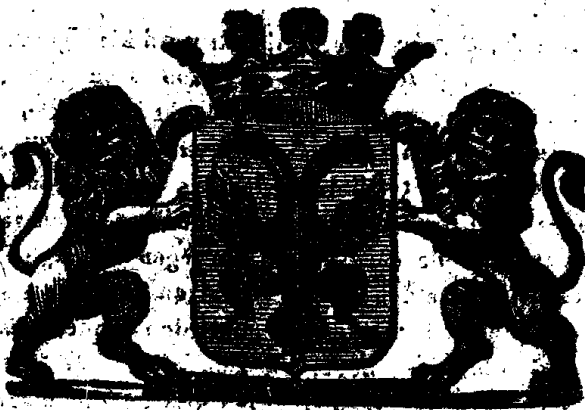

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

ZONDAG 14 FEBRUARI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

De betugeling der zeerooverij in den Indischen archipel.

Het was begrijpelijk, dat het *Journal de la Haye* in het beruchte artikel van den *Morning Chronicle* aanleiding vond, om zich weder in de gunst van lord PALMERSTON te herstellen, welke het vreesde in de Krakausche zaak verbaard te hebben. Het moest wel sympathie gevoelen voor een stuk, hetwelk op nieuw de leer ombelste, ter welker verdediging het in de laatste weken zoo veel kolommen, anders altijd met bloote nieuwstijdingen gevuld, volschreef: de leer, namelijk, dat er geen ander regt is dan magt, en dat de sterke altijd tegenover den zwakkere gelijk heeft.

Daar zult een leer even omhelsd worden door de drie absolutistische roofstaten, en dat zij weerklank vindt bij de zoodanigen, welker belang of ongelukkige gesteldheid of omstandigheden, zoo lang zij zelve zich in de gunst van den autocraat mogen verheugen, de Russische knoet of Siberische ijsvelden als het hoogste geluk doen beschouwen, waarop het in hun oog een volk aanspraak heeft, — kan niemand verwonderen; maar dat een blad van een land, dat op hoogere politieke beschaving aanspraak maakt, zoo iets durft schrijven en dat het nog wel het bekende orgaan van een der leden van het gouvernement is, hetwelk zich daarvoor niet schaamt, — dit is het, dat ieders verbazing moet wekken. Met welk regt protesteerde Engeland tegen de inlijving van Krakau, die daad van geweld, welke men bij ons, onder het oog onzer ministers, als een vermetel heeft durven verdedigen, heffing eene schending van het volkenregt; zoo het later zijn regt hoofdzakelijk op de zwakheid zijner tegenpartij grondt? Engeland mag reus zijn zooveel het wil, — zijn regt groeit niet in evenredigheid zijner grootte.

Er is echter in datzelfde artikel van het Engelsche blad een ander punt, hetwelk de aandacht onzer ministers behoort te wekken, zoo het belang des lands bij hen meer gelden mogt dan eene rijke schatkist, die hen in staat stelt, om een te hoog opgezet huishouden te kunnen volhouden. Het is hetgeen daar gezegd wordt wegens gebrek aan genoegzame krachtontwikkeling onzerzijds, ter be-

teugeling der zeerooverij. Dat blad mag de zaak overdreven hebben; het mag laster zijn, dat een Nederlandsch oorlogschip door de zeeroovers zou genomen zijn, — geheel ongegrond is de beschuldiging niet. Het baat ter harer wederlegging niets, aan te toonen, dat er nu en dan expeditiën tegen de reeroovers plaats gehad hebben; dat, dank zij de braafheid onzer zeeofficiëren, door deze met geringe middelen somtijds veel gedaan is; want het blijft desniettemin waar, dat wij daaromtrent onzen pligt verzuimd hebben en daardoor de oorzaak geweest zijn, dat wij in de koloniën zelve den invloed niet genieten, welke op den duur ons daar moet staande houden en het voorwendsel aan hen, die ons benijden, aan de hand geven om zich toe te eigenen wat wij niet weten te bewaren.

Men heeft ook bij de betugeling der zeerooverij het transactie-stelsel, waaraan wij al onze rampen te danken hebben, gehuldigd; men heeft iets gedaan, dewijl men den storm van klagten, die zich anders opgedaan zouden hebben, vreesde; maar men heeft het met de slapheid en het gemis aan energie gedaan, welke alles kenmerkt, wat van onze bestuurders komt. Aan wien de schuld? Aan de zucht onzer ministers van koloniën om zoo veel grooter batig slot in de schatkist te storten, ten einde het jaarlijksch deficit eener begroeting, welke men niet verkoos in te krimpen, te kunnen dekken. Men bepaalde zich daarom tot het strikt noodzakelijke, liet in de koloniën alleen zoo veel zeemagt als daar onontbeerlijk was. Men had beter gedaan eenige tonnen gouds minder naar het moederland te zenden en eenen voet te brengen, welke haar toeliet, met kracht, eepheid en volharding tot vernietiging der zeerooverij mede te werken; die uitgaaf zou, bij verzekerde rust en daardoor toenemend verkeer, ruimschoots interessen opgebracht hebben. In plaats daarvan ontblootte men zich zoo, dat men, tijdens de expeditie naar Bali, onze bezittingen van alle bescherming heeft moeten ontblooten en aan de zeeroovers vrij laten, zoo ten minste de Engelsen, daartoe verzoekt, onzen handel en onze onderdanen niet wilden beschermen. Het nimmer tussengesproken hoofdartikel in het Engelsch *Overzigt* van 13 oktober 11, waar wij in een noot

van 13 oktober teruggekomen zijn, toont duidelijk aan, hoe weinig voldoende onze pogingen tot uitroeijing der zeerooverij tot heden waren. Of is het geen schande, dat meer dan dertig jaren, nadat de Hollandsche vlag weder op Java waait, dit eiland, de hoofdplaats onzer koloniale magt, nog van tijd tot tijd door de zeeroovers geteisterd wordt? Een krachtig en energiek bestuur zou, in minder maanden dan wij jaren behoeften, tot een geheel ander resultaat gekomen zijn.

Bij zoo geringe uitkomst mag men de kosten ter zoogenaamde uitroeijing der zeerooverij voor zoo goed als weggeworpen achten. Op die wijs kunnen er nog eeuwen verlopen, zonder dat men iets verder komt. Wij verspillen ons geld, wagen nutteloos onze schepen en het leven onzer zeelieden; want, inderdaad, is de zaak, op die wijs ondernomen, eindeloos; het is het vat der Danaïden. Het ware de pligt van den minister van marine, aan zijnen ambtgenoot slands schepen en manschappen te weigeren tot eene dienst, welke, bij zoo geringe middelen, elken dag op nieuw herhaald moet worden, zonder dat men aan de taak immer een einde ziet.

Tot een en ander werd, echter, beleid, voortvarendheid en energie gevorderd. Waar vertoonden onze ministers die in zaken van wezenlijk algemeen belang?

Buitenlandsche berigten.

ENGELAND.

Londen, 30 febr. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren deed de heer *Ridley* het voorstel, om, in comité, de werking te onderzoeken der scheepvaartswetten, daar hij trachtte te betoogen, dat die zelve voor, den handel, de scheepvaart, de fabrieken en koloniën, gelijkelijk nadeelig was. De heer *Gibson* ondersteunde dit voorstel, dat vervolgens door den heer *Liddell* werd bestreden. Na ontwikkelde zich eene uitgebreide discussie over die kwestie, waaraan de heeren *Hume*, *air W. James*, de lid *Thomson*, de heer *Bright* en anderen het toezichtende deel namen. *Sir R. Peel* ondersteunde almede het denkbeeld van den voorsteller; de heer *Disraeli* achtte, daarentegen, dat ontrouw onnoodig, omdat het Huis daaromtrent reeds de breedtestigste inlichtingen had verkregen, weshalve hij tegen het ontwerp stemmen zoude. Ter stemming overgegaan zijnde werd, echter, het voorstel van den heer *Ridley* met eene meerderheid van 24 stemmen aangenomen.

FRANKRIJK.

Paris, 30 febr. De beradslaging over het adres van antwoord in de Kamer der Gedeputeerden loopte uit op de ainsede, betreffende de geroepde verandering; gisteren tot eene levendige woordenwisseling; de behouders van de wetten, onder andere, zijn

berijpt, omdat zij den romanschrijver Dumas tot eene zending in dat gewest hebben gebruikt en eene rijke-stoomboot te zijner beschikking hebben gesteld. Geen der ministers heeft de verantwoordelijkheid dier daad op zich willen nemen.

De zinsnede is ten laatste aangenomen, waarna de beraadslaging over die, betreffende de buitenlandse aangelegenheden, zijnde de laatste van het ontwerp, is aangevangen.

In de bijeenkomst van gisteren is de zinsnede, betreffende de financiën, goedgekeurd, nadat door de commissie eene geringe wijziging daarin was gebragt.

— Er zijn verschillende geruchten in omloop, noemens eene verandering van ministerie.

— Het schijnt, dat de koning inderdaad aan den heer Guizot zijn misnoegen duidelijk heeft te kennen gegeven en dat de minister van buitenlandsche zaken niet zoo eerbiedig als eertijds de gevoelens van Zijne Majesteit heeft aangehoord. De heer Guizot zou den koning geantwoord hebben, dat het staatkundig gedrag van het kabinet de goedkeuring der Kamer heeft weggedragen, in welke hij, de heer Guizot, persoonlijk over eene groote meerderheid stemmen beschikken kan.

De val van den heer Guizot zal zekerlijk niet door de oppositie bewerktelligd worden, maar het zou wel mogelijk zijn, dat er eene scheuring in het tegenwoordige kabinet plaats had. Naar men beweert, zouden reeds eenige ministers voornemens zijn hun ontslag in te dienen; te weten is het zeker, dat de maarschalk Soult op nieuw zijn ontslag heeft aangeboden, op eene wijze, dat men het hem dikmaal niet weigeren kan.

Wat den heer Duchâtel betreft, van wien men geweten heeft, dat hij als chef van het aaltstaande niedwe kabinet, deze heeft verklaard in geene ministeriële combinatie te zullen treden, waartoe de heer Guizot niet zoude behooren.

Lord Normanby, zal, indien de heer Guizot in het ministerie blijft, Parijs niet verlaten, maar hij heeft besloten voortaan slechts schriftelijk met den heer Guizot te onderhandelen. Deze wijst dit weder aan den Engelschen gezant, dat hij aan sir William Hervey, eerste secretaris der ambassade.

Daarboven beklaagt lord Palmerston zich zeer over den heer de Jarnac. Het zou dus zeer wel kunnen plaats vinden, dat het resultaat dezer zaak zich openbaart bij het terugkomen der secretarissen van de Fransche en Engelsche ambassaden.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 12 febr. Gisteren bevatte een der Belgische bladen eenen bijzonderen brief uit Parijs, waarbij gemeld werd, dat lord Normanby, ten hoogste gefaald door de jongste redevoering van den heer Guizot, op het punt van zijn vertrek uit die stad stond, en dat hij reeds geardeeld deze tijding van zoo groot gewicht was te achten, zoudt daarvan eenige andere bevestiging te hebben. — Die bevestiging hebben wij ook hebben in geen der door ons ontvangene Fransche of Belgische bladen, noch in onze bijzondere correspondentie gevonden. Alleen de Gazette de Rouen vermeldt, dat lord Normanby verklaard zoude hebben, voortaan geene andere dan schriftelijke mededeelingen met den heer Guizot te willen aantonen, en dat de gezant zijn gouvernement de vraag zoude hebben voorgelegd, of het niet in den tegenwoordigen staat van zaken raadzaam was, dat hij zich vertoefde.

Brusselen, 12 febr. Heden is, ter openlijke registratie van het provinciaal gerechtshof, ingesproken het arrest op de criminele procedure gevoerd tegen Maurice Siquet de Fries. Het hof heeft daarbij verklaard regens en overtuigd is zijn bewezen, dat Jan Mussels Peelman, in leven wettiggetuige en Aeneas Hyeckel Hoekstra, dienstmaats van de beschuldigde, beide op den 28sten mei 1846 door het gebruik van met versadeld of rattekruid vergiftigde meespijs zijn overleden; — doch niet genoegzaam zwaare en voldoende te zijn gebleven van de schuld der beschuldigde aan eene medelwijds of openlijkte vergiftiging van haren man, en evenmin aan het door overtuiging afgevoerde van den dood van haar diensverheer. — In dien haar daarvan vrijgesproken, met dat, het hare in vrijheid stelling, en dat, en andere redelijke behoeven: sommige van de omstandigheden en andere, welke medelwijds en openlijkte

staan, is die in-vrijheid-stelling daarop dadelijk gevolgd.

Sneek, 8 febr. Deze dagen werd hier gevankelijk binnengebragt zeker persoon, zoo men zegt, van goeden huize, wegens het bij nacht inbreken in de woning van den landman Sybren Haukes Tiemstra, op de bleek, te Bolstward. Als eene bijzonderheid kunnen wij hier bijvoegen, dat men het vatten van den dader aan de cordaatheid en tegenwoordigheid van geest van gemelden Tiemstra zelve heeft toe te schrijven. Oplettend gemaakt of geworden zijnde, namelijk, op het inbreken, begaf hij zich niet naar het vertrek, aan welks venster zulks geschiedde, maar ging buiten 's huis, en zag den breker reeds ter halver lijf het venster ingekropen. Flugs greep hij denzelfden bij de, nog ten venster uitstekende beenen, en schoof hem verder naar binnen, alwaar hij hem ook door het venster volgde, overweldigde, en zoo lang met de knie op de borst in bedwang hield, tot dat de, terstond geroepene en aangekomene politie den delinquent in versterkte bewaring nam.

Jagezonden stukken.

Nog een woord voor het laatst.

Ik mag van het publiek niet vergeten, dat het zich uitsluitend met mij bezig houdt; ik zal daarom beginnen met een meer gewichtig personaadje op te voeren.

Ik heb de eer, aan het publiek een jonkheerlijk lid van een der duurste en meest nuttelooze staatscollegiën voor te stellen.

Baig, bid ik u, tot den grond, voor dien geriddenden staak; gij zult met een welgevallig grinslachje beloofd worden.

Een extra-geoeglijk lachje speelde om die jonkheerlijke lippen, zijne oogen schitterden van kwalijk verholen vreugde, toen hij — na het schanddal gelezen te hebben, door het dagblad Overijssel tegen mij aangerigt — het societeitslokaal van sekere stad binnenstapte en tot de hem omringende schare met vreugdevolle stem uitriep:

»Ha! ha! nu komen die zaken met de billen bloot!»

De uitdrukking is noch parlementair noch jonkheerlijk, — maar verschaanbaar, omdat zij in de societeitszaal eener provincie stad werd geuit, en bovendien de spoker door toemallose blijdschap als buiten zich-zelf was. Hij wreef zijne handen half stuk van vreugde; zijne handen — en niet zijne handschoenen; want die had hij niet aan.

Maar, eilieve! bedwing dien geoeglijken grinslach om uwe jonkheerlijke lippen, staak dat uitbundig vreugdebetoon!

Ja, die zaken zullen nu bloot komen; ik geloof het u, zoo bloot, zoo naakt, als wa in het feestdij, Met de billen bloot, als gij verkiest; wa had die immers ook?

Maar gij hadt u gespitst op delicioze schandalen; gij jachtet reeds ik het vooruitzicht van een eene liberal — of hoe noemt gij mij? — in een schandelijk ministerieel daglicht geplaatst te zien.

Het spijt mij, dat ik u dat jonkheerlijk geneet niet kan verschaffen.

Zou, ik zal u niets kunnen voorstellen dan de billen, die den strikten tests der eer en der goede trouw kunnen doorstaan.

Het is wel jammer; maar het is nu niet anders.

Eene schaar, welke een jonkheerlijk lid van een hoog staatscollegie omringt, is van nature nieuwsgierig op alle praken van zoo hoog wijze lippen, en zal gen; dat een *monarchisch* personeel van nature geneigd beslissende uitspraken des grinslachs mede te deelen.

Geen wonder, dus, dat een der omstanders uienwagieriglijk aan den hoogwijze vroeg:

»Wie zou dat strikt tegen den heer boezemvriend in het dagblad Overijssel toch geardeven hebben?»

Geen wonder, dat de hoogwijze, zonder aarzelen, in de schalkamer zijner ervaring en wetenschap aanstonds een beslissend antwoord op die vraag reed; het luidde:

»Ja, dat heeft van uwe geschreeven, dat heeft van uwe geschreeven, dat heeft van uwe geschreeven.»

In de omringende schaar boog met verblijdige bewondering voor 's mans vindingrijk verstand, het hoofd; de zaak was beslist; de heer Mr. J. I. van de Grint, die ik in de bladen had het schanddal geschreeven

De zaak scheen eenvoudig; vooronderstellende, dat er schandalen hadden plaats gehad, en onderzigt van de omstandigheid, dat die geachte pleitbesorger den heer van HULST, tegenover mij, van raad heeft gediend, en alsoo noodwendig gekend moest zijn in de overeenkomsten, tusschen hem en mij gesloten, — tot welker naleving ik mij nu door misleiding van het publiek de middelen zou trachten te verschaffen — vooronderstellende, dat die man over mijne handelwijze verontwaardigd moest zijn — zoo als niet missen kon, als die vooronderstellingen waarheid waren — maakt onze jonkheer stouweg zijne beslissende uitspraak op.

Leer uw vooroordeel matigen, en schaam u — zoo gij de schaamte niet verleerd hebt. — Weet gij wat uwe vooronderstellingen waren? — mingeboorten, door haat en partijdigheid geteeld.

Ziet, de man, die van nabij al mijne handelingen kende, onthoudt mij, tot op dit oogenblik, zijne achtung en vriendschap niet; dezelfde hand, welke gij vooronderstelt, dat zoo smadelijke bedoelingen en handelingen ten mijnen laste medelweest, verzeerde mij integendeel met, op mijn verzoek (1), het volgende daaromtrent, te getuigen:

»IN ELIJE PROCEDURE TEGEN HET OPREPAR MIINSTERIE, BEN IK NIEMER DE RAADSMAN VAN DEN HEER VAN HULST GEWEEST; MAAR NADAT HIJ DOOR DE RECHTBANK WAS VEROORDEELD EN HIJ VAN HET VONNIS IN APPEL WAS GEKOMEN, HEEFT HIJ MIJ GERAADPLEEGD OVER DEN TIJD, GEDURENDE WELKEN HIJ DEN SCHRIJVER NOG ZOU KUNNEN NOEMEN, OM ZICH-ZELVEN TE BEVRIJDEN. HET WAS MIJN GEVOELEN, EN DIT IS HET NOG, IN WEERWIL VAN DE UITSpraak VAN DEN HOOGEN RAAD, DAT OOK IN APPEL DIT NOG GEBEUREN KONDE.

»VOOR ZOO VERRE HIJ IS BEKEND, IS DE MEER VAN HULST DOOR GEENE NIEMER GEBEHOORD, OM DEN NAAM DES SCHRIJVERS TE VERZWIJGEN; MAAR HIJ HAD DAT GEHEEL VRIJWILLIG GEDAAN, TOT OP HET OOGENBLIK DAT DE ZAAK VOOR HET HOF TEN PRINCIPALE WERD BEHANDELD, ALS WANNEER HIJ UED. GESTR. GENOEMD HEEFT, IN OVEREENSTEMMING MET MIJNEN RAAD EN GEMUNTVOORD MET UWE SCHRIFTELIJKE AUTORISATIE, DAARTOE AAN HEM TEN MIJNEN KANTORE GEGEVEN.

»VAN ERNIER OVEREENKOMST TUSSEN UED. GESTR. EN DEN HEER VAN HULST, IS MIJ NIETS BEKEND.» — Maar ik heb u reeds gezegd, dat ik het niet wil leggen; ei, zet u neder, en vraag eene hartsterking; want, helas! — zoo als ik zijde, — ik zal u niet een enkel verkwikkelijk schandallje kunnen opwasschen.

Gij weet, dat op maandag den 23sten oktober 1845 eene trobarede werd uitgesproken, welke — ja — welke algemeen diepen indruk maakte. Nu geboude het, dat ik 's morgens van dienzelfden dag (2) per post een afschrift van die trobarede ontving van mijnen vriend I, voorzien met tikrijke kantleekeningen, en met verzoek, om totzoo spoedig mogelijk, die aanmerkingen, in een behoorlijk klad gestoken, de wijde wereld in te zenden. De lozing diar trobarede, bragt mij in geene gemoeidelijke stemming; haastig aan het verzoek voldoende, stak ik dan ook het commentaar in een weinig gemoeidelijk kleed. Dat kleed heeft zekere deelen, die uitspreken, de bittere woorden van den heer van HULST, die uitspreken, Overijssel verklaarde. Hoe het zij, ik had wel de hant op een voor bevalliger taal te zorgen; — terwijl de hanting sprak — schreef ik een commentaar op zijne woorden. Het was niet moet van mij — maar ik deed het.

Nog dienzelfden avond was het gevraagd: Hinget vragde ik het, onder de hand van den heer van HULST.

(1) Ik mag, omken waarden jonkheer uit, om, aan het bereep dezer courant, insage te komen nemen van den brief des heeren van ROYER, zoo als aan ieder gegund wordt. Tevens, uit bijzondere vriendschap, zou ik Eijn Hoog Wel Geb. dan ook nog eedere bijzondere brieven kunnen laten zien uit andere edelheeren, tot welke, openbaremaking ik, echter, geen vrijheid te hebben, daar het mij enkel te doen is om het feit te staven: DAT IK NOOIT DOOR ERNIER MIJNEN OF BELOFFEN DEN HEER VAN HULST HEB OVEREENKOME, MIJNEN RAADTE VERZWIJGEN, EN AL HEM DAARTOE VOLGOMERE VRIJHEID HEB GEGEVEN.

Wellicht, echter, weet onze jonkheer, een vriend van den minister van justitie, reeds meer van de zaak dan ik denk. (2) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (3) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (4) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (5) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (6) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (7) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (8) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (9) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (10) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (11) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (12) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (13) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (14) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (15) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (16) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (17) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (18) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (19) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (20) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (21) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (22) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (23) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (24) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (25) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (26) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (27) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (28) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (29) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (30) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (31) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (32) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (33) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (34) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (35) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (36) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (37) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (38) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (39) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (40) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (41) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (42) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (43) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (44) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (45) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (46) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (47) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (48) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (49) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (50) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (51) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (52) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (53) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (54) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (55) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (56) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (57) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (58) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (59) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (60) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (61) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (62) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (63) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (64) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (65) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (66) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (67) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (68) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (69) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (70) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (71) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (72) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (73) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (74) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (75) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (76) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (77) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (78) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (79) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (80) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (81) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (82) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (83) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (84) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (85) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (86) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (87) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (88) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (89) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (90) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (91) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (92) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (93) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (94) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (95) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (96) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (97) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (98) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (99) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (100) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (101) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (102) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (103) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (104) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (105) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (106) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (107) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (108) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (109) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (110) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (111) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (112) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (113) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (114) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (115) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (116) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (117) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (118) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (119) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (120) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (121) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (122) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (123) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (124) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (125) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (126) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (127) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (128) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (129) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (130) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (131) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (132) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (133) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (134) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (135) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (136) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (137) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (138) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (139) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (140) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (141) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (142) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (143) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (144) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (145) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (146) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (147) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (148) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (149) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (150) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (151) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (152) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (153) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (154) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (155) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (156) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (157) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (158) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (159) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (160) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (161) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (162) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (163) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (164) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (165) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (166) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (167) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (168) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (169) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (170) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (171) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (172) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (173) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (174) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (175) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (176) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (177) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (178) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (179) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (180) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (181) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (182) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (183) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (184) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (185) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (186) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (187) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (188) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (189) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (190) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (191) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (192) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (193) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (194) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (195) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (196) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (197) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (198) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (199) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (200) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (201) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (202) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (203) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (204) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (205) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (206) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (207) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (208) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (209) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (210) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (211) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (212) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (213) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (214) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (215) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (216) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (217) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (218) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (219) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (220) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (221) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (222) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (223) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (224) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (225) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (226) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (227) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (228) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (229) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (230) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (231) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (232) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (233) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (234) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (235) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (236) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (237) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (238) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (239) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (240) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (241) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (242) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (243) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (244) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (245) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (246) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (247) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (248) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (249) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (250) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (251) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (252) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (253) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (254) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (255) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (256) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (257) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (258) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (259) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (260) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (261) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (262) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (263) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (264) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (265) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (266) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (267) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (268) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (269) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (270) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (271) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (272) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (273) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (274) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (275) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (276) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (277) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (278) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (279) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (280) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (281) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (282) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (283) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (284) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (285) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (286) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (287) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (288) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (289) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (290) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (291) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (292) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (293) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (294) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (295) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (296) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (297) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (298) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (299) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (300) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (301) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (302) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (303) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (304) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (305) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (306) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (307) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (308) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (309) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (310) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (311) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (312) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (313) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (314) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (315) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (316) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (317) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (318) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (319) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (320) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (321) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (322) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (323) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (324) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (325) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (326) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (327) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (328) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (329) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (330) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (331) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (332) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (333) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (334) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (335) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (336) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (337) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (338) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (339) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (340) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (341) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (342) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (343) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (344) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (345) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (346) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (347) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (348) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (349) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (350) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (351) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (352) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (353) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (354) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (355) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (356) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (357) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (358) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (359) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (360) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (361) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (362) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (363) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (364) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (365) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (366) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (367) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (368) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (369) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (370) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (371) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (372) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (373) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (374) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (375) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (376) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (377) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (378) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (379) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (380) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (381) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (382) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (383) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (384) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (385) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (386) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (387) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (388) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (389) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (390) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (391) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (392) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (393) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (394) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (395) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (396) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (397) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (398) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (399) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (400) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (401) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (402) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (403) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (404) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (405) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (406) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (407) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (408) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (409) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (410) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (411) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (412) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede (413) Inderdaad was men zeer bezig met die trobarede

spoed te maken, liet ik niet eens eenen proefdruk overkomen. Het werd in Kampen, naar mijn handschrift, gecorrigeerd.

De man, bestemd om dit papieren kind in de wereld te introduceren, was de heer VAN HULST. Zijne activiteit was mij bekend, en ZijnEd. was mij als een fatsoenlijk en loyaal man aangevoelen; overigens had ik de eer niet, ZijnEd. persoonlijk bijzonder te kennen; ik had ZijnEd. slechts een paar malen, voor enkele oogenblikken, gesproken; onder anderen eens te Zutphen, waar wij, bij mondelinge afspraak, overeenkwamen, dat ik zou schrijven en hij zou drukken en uitgeven. Het was bij de oprichting zijner ondergeming, niet door mij, den Snelwagen gedoopt. De titel moest, geloof ik, den spoed uitdrukken, waarmede dat voertuig de gedachten zou rondvoeren. (3)

Mijne en X's *Kritiek der troonrede* werd afzonderlijk uitgegeven den 24sten of 25sten oktober 1845. Het duurde lang eer men in 's Hage er over viel. Eerst in de laatste helft van november, toen ook het veel later geplaatste artikel in de *Arnhemse Courant* aanstoot had gegeven, versloot de heer VAN HULST mijn kind en dat van X de eer eener vervolging zou gebeuren.

In die dagen, nu, lachte men met die vervolgingen — ook gij, Waarde Jonkheer, ook gij lachtet, niet waar? — maar op de wijze, zoo als HILTON in zijn *Verloren Paradijs* Beelzebub laat grijzen; — wij, daarentegen, lachten van harte. Ook de heer VAN HULST lachte er mede — het is zijne eigene uitdrukking — en hij meldde, dat men er in Zwolle en Kampen algemeen om lachte. Wie zou er in die dagen, voor de *uitvinding* dier latere *publiek-misteriële* theoriën, niet om gelagchen hebben?

Wel had de heer VAN HULST vroeger verklaard, dat hij niet voornemens was zich voor zijne schrijvers verantwoordelijk te stellen; maar toch ook, dat hij niet spoedig, als de zaak niet ernstig was, namen zou noemen. Hij wilde zoo wat transigeren met den beul.

Edoch, met deze vervolging, die hem niet ernstig toeschamde, werd hij gesticht door de overdenkstemmende adviezen van verscheidene rechtsgeleerden, die, even als ik, van gevoelen waren, dat het aanwijzen des schrijvers, als een peremptoer verdedigingsmiddel, ten allen tijde den uitgever moest baten. Hij dacht — en zoo dachten wij ook — die vervolgingen loopen met een sissel af; nieuwsgierigheid naar de namen der schrijvers is de drijfveer; valt er een vrijspraak in eerste instantie, dan blijft het er bij, en wordt mij eene kroon. De heer VAN HULST dacht er nog bij; valt het mij tegen, welou, dan wijs ik in appel den schrijver aan. In eerste instantie hield hij zich dus ferm. Tot zóó ver was er dus geene sprake van het aanwijzen des schrijvers, en werd daarover niet gehandeld.

Maar toen nu den 13den januari 1846 de Zwolsche regibank goedvond den heer VAN HULST te condemneren, verging hem plotseling de lachlust, die nog zoo kort te voren door de vrijspraak van den heer THIEME versterkt was. „Ik ben geheel verslagen” — schreef hij mij in den brief, dien ik den 14den januari ontving. „Ook ik was verrast en teleurgesteld” — maar niet verslagen. Omgahnde schreef ik hem eenen opbeurenden brief, waarin ik hem volledige vrijheid gaf, om mij aanstonds als schrijver te noemen. De heer VAN HULST was niet, en kon niet weten, wie de schrijver was; althans hij kon het niet bewijzen; wél had hij het stuk van mij ontvangen; maar ook dat kon hij moeilijk aantoonen; daarom schreef ik hem in eenen brief, dat ik de verantwoordelijkheid als schrijver op mij nam; dat hij mij als zodanig kon noemen, als hij verkoos. Dien brief ontving hij den 15den of 16den januari.

Geleit op den 17den januari, werd de zaak in de 2de instantie behandeld. De heer VAN HULST begon, en was de eerste die van het weder persoons die buiten vervolging was gebleven, verjaard op den 22sten of 23sten januari 1846. (4) De heer VAN HULST was zeer goed met die gunstige omstandigheid voor den schrijver bekend; ik-zelf had het hem gezegd, en dat blijkt ook uit zijnen brief van 19 januari (5).

Wat deed nu de heer VAN HULST in zijne *verslagenheid*, gedurende het tusschenloop tusschen de ontvangst van mijnen brief (16 januari) en den fatalen verjaringsstermijn voor den schrijver? (22 januari) — dat is mij altijd een raadsel blijven. Zou het niet zekere, dat hij toen voor HET EERST den heer mr. J. A. VAN ROYEN ging raadplegen — maar diens raad niet opvolgde.

(3) Er komen in dat tijdschrift verschillende stukken van mijne hand voor, die ik alle gaarne met den vinger wil aanwijzen. Daar er, evenwel, verschillende personen, ik meen wel haast een tiental, bijdragen hebben geleverd, zoo zij men voorzigtig met het toerekenen der stukken. Zoo als ieder tijdschrift, dat maandelijks vol moet — ontlaarde hier en daar de strekking.
(4) Namelijk op den 90sten dag, gerekend bij maanden van 30 dagen.
(5) Zie dien brief in deze constant van...

Immers hij schreef mij den 19den januari: „adat hij, ten gevolge van den raad van den heer VAN ROYEN, en overeenkomstig, de door mij aan hem verleende vrijheid, mij *werkelijk* bij den heer procureur-generaal heeft genoemd.”

En den volgenden dag meldt hij mij: „dat hij mij onwaarheid had geschreven, dat het wel zijn plan was geweest; maar, alweder op raad van den heer VAN ROYEN, het gelaten had.”

Zou men nu gelooven, dat iemand, als de heer VAN ROYEN, op twee navolgende dagen, zoo lijfregt strijdende adviezen gaf? Zeker niet. ZEd. Gestr. schrijft mij dan ook, dat er van de zaak niets aan is: dat de heer VAN HULST zich eerst bij ZEd. Gestr. verwoegde toen het appel was aangeleekend, en het noemen van den schrijver, naar de door den Hoogen Raad aangenomene beginselen, reeds te laat was. ZEd. Gestr. was evenwel van de stellige meening, zoo als elk rechtsgeleerde, dat het noemen des schrijvers, in elk geval, afdoende was.

Neen, de heer VAN HULST heeft zich in die dagen van *verslagenheid* geheel laten leiden door de indrukken van het oogenblik. Gehoor gevende aan de inblazingen en aansporingen van allerlei menachen, had hij ten minste per dag zes *verschillende* plannen. Kwam er een kordaat man, die hem de martelaars-kroon voorspiegelde, — men zou hebben geweten, dat hij zijn hoofd voor de goede zaak had. Luisterde hij, daarentegen, naar de voorzigtige stem van bevreesde vrienden of betrekkingen — dan beefde hij mede. Hij werd geslingerd naar alle kanten, en leende ongelukkig naar alle kanten het oor. Alsoe blijk zijner weifelingen vermeld ik hier slechts, dat hij aanstonds na het eind-arrest naar België vertrok — en terugkeerde toen men hem kwam halen. Hij had zich die nuttelooze reis kunnen sparen, of, eenmaal in België zijnde, er zes maanden moeten blijven, ten einde de verjaring der straf af te wachten.

Diezelfde weifeling gedurende het tusschenloop van 16 tot 22 januari, wanneer hem het noemen des schrijvers *misschien* nog had kunnen baten, is alleen oorzaak van zijne verdere lotgevallen. Gehoor leenende aan honderd raadgevingen, volgde hij er geene op.

Ingevolge zijne uitnodiging in den brief van 20 januari, kwam ik donderdag avond te Zwolle. Toen was de verjaring voltooid, en was er van dien kant aan de zaak niets meer te doen. In eene conferencie met den heer VAN ROYEN (6) werd toen de te volgen gedragslijn afgetekend, welke algemeen bekend is.

Ziedaar, Waarde Jonkheer, de geheele geschiedenis. Leggende met de vervolging, en *vrijwillig* de verantwoordelijkheid op zich nemende, om eene kroon te verwerven, tot dat er eene condempnatie was gevallen; — toen *verslagen* en weifelend — totdat de verjaringsstermijn was verstreken; — vervolgens haartelings vol hoop en vrees en neerslagtheid; — eindelijk, na het eindarrest, verwoed en verbitterd, en aan anderen wijtende, wat het gevolg is van eigen wankelmoed en trauwloosheid.

Nog twee punten dien ik u op te hielden in die korte geschiedenis, waarvan gij anders, Lieve Jonkheer, bij uwe vrienden partij zoudt kunnen trekken. Het spijt mij, dat ik u ook dat genoemd moet ontroeren.

Het is waar, dat ik, zoo als uit een zijner brieven blijkt, op zekeren dag — wanneer weet ik zelf niet meer — aan den heer VAN ROYEN het voorstel deed om den heer VAN HULST aan te bieden, dat ik eene som gelds ten zijnen behoeve zou deponeren, als hij mijnen naam geheel verzuigende, zes maanden buitenlands wilde gaan.

Waarom deed ik dat voorstel en met welk doel? Uit de omstandigheid, dat ik het voorstel niet op een vriendenmaaktje aan den heer VAN HULST persoonlijk deed, maar aan den heer VAN ROYEN, blijkt reeds, dat mijne bedoelingen ten goeder trouw waren. Onder een vriendenmaaktje glas wijn, zou men van den heer VAN HULST-zelften veel hebben kunnen verwerven.

Vooreerst nu dien opgemerkt, dat ik de *allererste* conferencie met den heer VAN ROYEN in het laatste van januari hield; tusschen dat voorstel was de verjaring verstreken, alzoó was het niet rechtstreeks tot eigene vrijwaring. Neen, het was voor de eer der zaak, voor welke ik die som over had. Het was, namelijk, mijn stellig geweten, zoo als het dat nog is, dat de straf, krachtens de bewuste wet opgelegd, met zes maanden verjaart, zonder dat eenige stuiting dier verjaring mogelijk is. Nu zeide ik, toen er besloten was, dat de heer VAN HULST voor het hof mij als schrijver zou noemen: „als gij mij noemt, zijt gij vrij dat staat boten bedenking (7); ook voor mij is alle vervolging verjaard; van dien kant is het mij dus onverschillig; maar gij bederft u wel tot dat verkeerde houding; gij ontrent uwe zaak; en wat wagt gij? — een buitenlandsch reisje van zes maanden, dat voor de eer der zaak zal ik er de kosten van dragen.”

De heer VAN HULST weigerde, in de onzekerheid

(6) Deze conferencie was de eerste, welke ik de eer had met ZEd. Gestr. over dat onderwerp te houden; er kon toen van het noemen des schrijvers eene zaak ten principaie behandeld werd door het hof, geen sprake meer gemaakt.
(7) De Hooge Raad heeft dat gevoelen op schandelijk maakt; maar destijds was het elks stellige meening.

of dat buitenlandsche reisje hem volledig baten zou. Hij verkoos het zekere: het noemen van mij als schrijver.

Maar zou de positie van den heer VAN HULST er slechter om geweest zijn, als hij mijn voorstel had aangenomen? Zijne houding ware fiks gebleven; hij had op de sympathie der natie mogen rekenen — en per slot van rekening was hij er even ver om geweest.

Nog eene kleinigheid dient opgehield, waarmede de heer VAN HULST eene grief tegen mij maakt in zijnen brief van den 26sten december 1846. Ik heb mijne schriftelijke verklaring, waarbij ik mij als schrijver verantwoordelijk stelde, geantidateerd. Dat is eene waarheid.

Toen de heer VAN HULST mij voor het hof als schrijver zou noemen, oordeelden wij het raadzaam, hem van die opgave eenig bewijs in handen te geven, opdat zijne verklaring niet geheel op zich zelve zou staan. Buiten het handschrift, dat de heer VAN HULST overlegde, had hij, tot bewijs, den brief van geleide kroon overleggen; maar daarmede bleek wel, dat ik het hem gezonden had, echter niet, dat ik het geschreven had. Hij had mijnen brief van 14 januari, waarin ik hem magtigde mij als schrijver te noemen; die brief ware voldoende geweest. Maar die brief, waarin ook over andere zaken gehandeld werd, was weinig geschikt om in regten geproduceerd te worden. Daarom schreef ik nu, ten kantore van den heer VAN ROYEN, in tegenwoordigheid van ZijnEd. Gestr. en van den heer VAN HULST, op een stuk papier eene verklaring, welke den brief van geleide kroon dien van 14 januari moest vertangen. Met beider goedkeuring — waarom weet ik zelf niet meer — stelde ik op dat stuk eene vroegere dagteekening. Ik weet zelf niet waarom ik er eigenlijk eene dagteekening op plaatste; want dat was zeker geheel overbodig; zonder dat kon mijne verklaring dezelfde werking doen. Het was hier alleen te doen om eenig bewijs bij te zetten aan de opgave, welke de heer VAN HULST deed. Het stellen dier dagteekening geschiedde zonder erg, zonder eenig doel, alleen om den vorm; had ik kunnen vermoeden, dat het mij ooit tot eene grief zou worden aangerekend, ik zou dezelve geheel achterwege hebben gelaten, en de zaak ware dezelfde gebleven.

De meening van den heer VAN HULST, dat die omstandigheid hem eenig nadeel heeft toegebracht, is eene dwaling. Het is een gezocht iets, omdat hem andere grieven ontbraken. Ik zou er van gestogen hebben, ware het niet, dat in zijne rekwesten om gratie, die door velen gelezen zijn, juist dit punt wordt aangevoerd ten blijke, dat hij misleid zou zijn geworden.

In zijne rekwesten stelde hij zich voor als een slagtoffer van *misleiding*. Ik was niet de eenige persoon, die mij daaraan zou hebben schuldig gemaakt. De minister van justitie, nauwkeurig om de misleiding te ontdecken, liet den heer VAN HULST aanzeggen, om zijne brieven en ook die van een ander, over te leggen; iets, dat ik den minister zeer kwalijk neem; zeg hem dat eens bij gelegenheid, Waarde Jonkheer. Kon de heer VAN HULST aantoonen, dat hij werkelijk *misleid* was, — hij zou genade vinden: zoo luidde de toezegging.

En de heer VAN HULST heeft geene genade gevonden! Wat nu het later aangezigte schandaal betreft, daarover kan ik zwijgen. Zie de brieven in, en UHWG. zal insien, dat ik uit leetere deernis om in zijn lot eene poging deed om dat lot te verzachten. Mr. J. H. G. BOISSEVAIN.

Aan de Redactie der Arnhemse Courant.

Het dagblad *Overijssel* is zoo beleefd om mij een nieuw verwijt ten laste te leggen, namelijk van mij op *afgebrokene* en uit hun verband gerukte *uittreksels* uit brieven, te beroepen. Ik erken gaarne, dat men, op die wijze, misbruik van brieven kan maken; maar ten blijke hoe weinig ik mij van dat middel wensch te bedienen, verzoek ik UEd. de volgende brieven, waarvan ik gebruik heb gemaakt, in hetzelfde *geheel* af te drukken.

Eerste brief.
Kampen, 19 Januari 1846.

WEL EDIT. GEBRONSDE HEER!

Zoo op het oogenblik ontvang ik UEd. Gestr. geachte letteren met het manuscript voor n°. 2; waaraan dadelijk begonnen is te zetten.

Wat nu het aantekenen van het appel betreft, doet het mij niet. Mijne uw voorschrift te hebben overtreden, en wel om de volgende redenen. Zaterdag avond, om tien uur, werd ik nog vertrouwd door de komst van mijnen zwager, die door de tweede en derde hand eene waarschuwing ontving van den heer VAN HULST, dat ik met het aantekenen van het appel niet moest zultien, aangezien het hof, door het aantekenen was namelijk door de verjaring, want den 19den of 20 oktober (1) was de broodrijpheid

(1) Eene dwaling; want den 20sten oktober was de troonrede eerst uitgesproken, de koninklijke decreete werden eerst afgekondigd, en de zaak was niet meer in de handen van de rechtbank, maar door het toegenden aan het handschrift, het hof, en werd dat stukje niet voor de eerste maal op 20sten oktober verspreid.
In antwoord op dezen brief, van 1846, schreef ik omgahnde de hof te regelen, welke mijn kind in de *Arnhemse Courant* kon lezen; ik was hoog over de zaak, en had een andere wijze voorgesteld. Mijne bedoelingen

